

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____
на № _____ від _____

**Литвиновицька сільська рада
Кролевецького району
Сумської області**

вул. Центральна, 59а, с. Литвиновичи,
Кролевецький район,
Сумська область, 41334

*Стосовно пропозицій щодо удосконалення
проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Литвиновицької сільської ради Кролевецького району Сумської області «Про встановлення на території Литвиновицької сільської ради місцевих податків та зборів на 2020 рік» (далі – проект рішення), а також документи, що надані до нього листом Литвиновицької сільської ради Кролевецького району Сумської області від 23.05.2019 № 204/02-12.

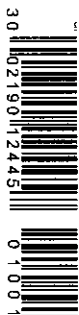
За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії з питань планування бюджету, органів управління комунальною власністю, агропромислового комплексу та охорони навколишнього середовища Литвиновицької сільської ради та аналізу регуляторного впливу проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Проектом рішення на території Литвиновицької сільської ради планується встановити: плату за землю; податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки; транспортний податок; єдиний податок. Підпунктами 1-4 пункту 2 проекту рішення планується затвердити положення про оподаткування платою за землю, положення про оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, положення про оподаткування транспортним податком, положення про оподаткування єдиним податком.

Державна регуляторна служба України

ВИХ №5200/0/20-19 від 10.07.2019

Юсупова Богдана Владиславівна

Щодо земельного податку

1. У положенні про оподаткування платою за землю, що визначається додатком 1 до проекту рішення, розробник об'єднує земельний податок та орендну плату.

Водночас підпунктом 14.1.147 пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) встановлено, що плата за землю - це обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Згідно із пунктом 288.1 статті 288 ПКУ підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки, який, зокрема укладається за типовою формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України. Пунктом 288.4 ПКУ встановлено, що розмір та умови внесення орендної плати встановлюється у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

Таким чином, законодавством України визначено процедуру встановлення, формування та розрахунку розмірів орендної плати за землю, а додаткового регулювання цього питання з боку органів місцевого самоврядування не передбачено.

Отже, пропонуємо виключити норми стосовно орендної плати за землю з додатка 1 до проекту рішення, у назві додатка слова «платою за землю» замінити словами «земельним податком».

2. Підпунктом 03.04. пункту 03 та підпунктом 12.04. пункту 12 додатка 1 до положення про оподаткування платою за землю планується встановити, зокрема ставки податку для будівництва та обслуговування будівель громадських та релігійних організацій та для розміщення та експлуатації будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства.

Відповідно до норм пункту 283.1 статті 283 ПКУ, до земельних ділянок, які не підлягають оподаткуванню земельним податком відносяться, зокрема: земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статути (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку (підпункт 283.1.8); землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування (підпункт 283.1.4.).

Враховуючи зазначене, пропонуємо підпункт 03.04 пункту 03 та підпункт 12.04. пункту 12 додатка 1 до положення про оподаткування платою за землю привести у відповідність до вимог ПКУ.

Щодо податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

1. Пункт 8 положення про оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, що встановлюється додатком 2 до проекту рішення, пропонуємо доповнити посиланням на пункт 266.9 статті 266 ПКУ щодо порядку сплати податку.

2. Додатком 2 до положення про оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки планується встановити ставки податку за об'єкти оподаткування, які відповідно до підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ не є об'єктами оподаткування, зокрема за об'єкти житлової та

нежитлової нерухомості, гуртожитки (пункт 113), будинки дитини та сирітські будинки (пункт 1130.5), дитячі та сімейні табори відпочинку (пункт 1212.2), криті ринки (пункт 1230.2), склади спеціальні товарні (1252.5), складські майданчики (1252.7), склади універсальні (1252.8), склади та сховища інші (1252.9.), будівлі навчальних та дослідних закладів (пункт 1263), будівлі сільськогосподарського призначення (пункт 1271), будівлі для культової та релігійної діяльності (пункт 1272).

Так, відповідно до підпункту 266.2.2. пункту 266.2. статті 266 ПКУ не є об'єктом оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, зокрема: гуртожитки (підпункт «г»), об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються самотніми матерями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину (підпункт «д»), об'єкти нежитлової нерухомості державних та комунальних дитячих санаторно-курортних закладів та закладів оздоровлення та відпочинку дітей, а також дитячих санаторно-курортних закладів та закладів оздоровлення і відпочинку дітей, які знаходяться на балансі підприємств, установ та організацій, які є неприбутковими і внесені контролюючим органом до Реєстру неприбуткових установ та організацій (підпункт «і»), об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках (підпункт «е»), будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств (підпункт «є»), будівлі дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладів незалежно від форми власності та джерел фінансування, що використовуються для надання освітніх послуг (підпункт «і»), будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників (юридичних та фізичних осіб), віднесені до класу «Будівлі сільськогосподарського призначення, лісівництва та рибного господарства» (код 1271) Державного класифікатора будівель та споруд ДК 018-2000, та не здаються їх власниками в оренду, лізинг, позиčku (підпункт «ж»), об'єкти нерухомості, що перебувають у власності релігійних організацій, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, та використовуються виключно для забезпечення їхньої статутної діяльності, включаючи ті, в яких здійснюють діяльність засновані такими релігійними організаціями добродійні заклади (притулки, інтернати, лікарні тощо), крім об'єктів нерухомості, в яких здійснюється виробнича та/або господарська діяльність (підпункт «и»).

Зважаючи на зазначене, пропонуємо додаток 2 до положення про оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки привести у відповідність до вимог підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ.

3. Додаток 2 до положення про оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, в якому надано пільгу із сплати податку комунальним підприємствам пропонуємо привести у відповідність до вимог підпункту 4.1.2 пункту 4.1 статі 4 ПКУ, яким визначено, що податкове

законодавство України ґрунтується на принципах рівності усіх платників перед законом, недопущення будь-яких проявів податкової дискримінації - забезпечення однакового підходу до всіх платників податків незалежно від соціальної, расової, національної, релігійної приналежності, форми власності юридичної особи, громадянства фізичної особи, місця походження капіталу.

Крім того, згідно із статтею 30 ПКУ підставами для надання податкових пільг є особливості, що характеризують певну групу платників податків, вид їх діяльності, об'єкт оподаткування або характер та суспільне значення здійснюваних ними витрат. Податкові пільги, порядок та підстави їх надання встановлюються з урахуванням вимог законодавства України про захист економічної конкуренції виключно ПКУ, рішеннями Верховної Ради Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування, прийнятими відповідно до ПКУ.

4. Пропонуємо нумерацію додатків до положення про оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, привести до логічної послідовності.

Враховуючи зазначене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, а саме з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізу регуляторного впливу до проекту рішення

Наданий аналіз регуляторного впливу до проекту рішення (далі - АРВ) не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі - Методика).

Так, у розділі I АРВ розробник обмежився лише текстовим описом проблеми, не навів даних, які б обґрунтували її наявність, масштаб та важливість.

У розділі II АРВ визначені розробником цілі регулювань є загальними, не мають якісного, кількісного та часового виміру та не вказують, які проблеми мають вирішити.

У розділі III АРВ при визначенні альтернативних способів досягнення цілей не зазначено та не проведено порівняння вигід та витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них у кількісному (грошовому) виразі. Під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання розробником не наведено розрахунків витрат, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Отже, у зв'язку з неналежним опрацюванням вказаного розділу, у розділі IV АРВ розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

У пункті 1 Тесту малого підприємництва (далі - М-Тест) розробником не наведено інформаційних даних про учасників консультацій, не зазначено оцінку

з боку підприємницької громадськості на запропоноване регулювання.

У пункті 2 розділу III АРВ розробником зазначено, що під дію регулювання підпадає 1 (один) великий суб'єкт господарювання, що становить 100 вісотків від загальної кількості суб'єктів господарювання, які підпадають під дію регулювання. Разом з цим, у пункті 2 додатка 4 до М-Тесту розробником зазначено, що кількість суб'єктів малого підприємництва, на яких поширюється регулювання складає 4 одиниці, та мікро підприємництва - 6 одиниць. Зазначена в пункті 2 додатка 4 до М-Тесту загальна кількість суб'єктів малого та мікро підприємництва, на яких поширюється регулювання не узгоджується з їх кількістю, що вказана розробником в підпунктах 7 та 15 пункту 3 М-Тесту.

Вищенаведена інформація потребує уточнення. Також, зазначаємо, що у разі поширення дії регуляторного акта на суб'єктів великого та середнього підприємництва, розробником повинна проводитися оцінка впливу на сферу їх інтересів, що передбачає кількісне визначення витрат внаслідок дії регуляторного акта (додаток 2 до Методики).

Враховуючи строк дії регуляторного акта та вимоги статті 12 ПКУ зазначаємо, що витрати суб'єктів господарювання в пункті 3 М-Тесту повинні розраховуватись лише на перший рік дії регулювання без врахування витрат на наступні 5 років.

У пункті 3 М-Тесту АРВ не здійснено розрахунків «прямих» витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання вимог регулювання. Крім того, до адміністративних витрат суб'єктів малого підприємництва, серед іншого, віднесені витрати на процедури офіційного звітування (підпункт 11) та процедури забезпечення процесу перевірок (підпункт 12). Натомість, зазначені процедури визначені ПКУ та не встановлюються проектом рішення. Разом з цим зазначаємо, що розрахунок бюджетних витрат на адміністрування регулювання також не здійснюється.

У розділі V АРВ розробником не описано механізм дії запропонованих регулювань з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації їх вимог. При цьому, розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто яким чином будуть діяти норми проекту рішення та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

У розділі VII АРВ розробником зазначено, що строк дії запропонованого регуляторного акта необмежений, що не відповідає вимогам статті 12 ПКУ, а також частини п'ятої 5 статті 2 та частини першої статті 3 Бюджетного кодексу України.

Розділ VIII АРВ підготовлено з порушенням вимог Методики, а саме, розробником наведені числові показники за 2017 та 2018 роки, однак, прогнозні показники на наступний бюджетний рік, як передбачено вимогами Методики, не наведені.

Разом з цим, не визначено таких обов'язкових показників результативності регуляторного акта як кількість суб'єктів господарювання, на які поширюватиметься дія акта, розмір коштів та час, що витратиметься

суб'єктами господарювання, пов'язаними з виконанням вимог акта, а також додаткових показників, які безпосередньо характеризують результативність регуляторного акта.

У зв'язку з відсутністю в АРВ всіх необхідних числових даних та розрахунків витрат, які понесуть суб'єкти господарювання в результаті прийняття проектів регуляторних актів, розробником не доведено відповідність проектів рішень таким принципам державної регуляторної політики, як ефективність – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторних актів максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та збалансованість – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи наведене вище, Державна регуляторна служба України пропонує привести проект рішення Литвиновицької сільської ради Кролевецького району Сумської області «Про встановлення на території Литвиновицької сільської ради місцевих податків та зборів на 2020 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України, згідно із наданими зауваженнями та пропозиціями, а аналіз регуляторного впливу - у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результати розгляду цього листа пропонуємо поінформувати Державну регуляторну службу України.

**В.о. Голови Державної
регуляторної служби України**

Володимир ЗАГОРОДНІЙ

